

I. A produkció részletes leírása:

A kalotaszegi dalsokrom a tájegységre jellemző két műfaji sajátosságra épül, a hajnali nótára és a csárdásra, melynek mind a két típusa a lassú és a friss csárdás is megjelenik.

Hajnali nóta: Árva vagyok

A dal három versszakból áll, sánta ritmusú, moll jellegű. Díszítését tekintve nem zsúfolt, a sorok végén halljuk őket. Témáját tekintve az árvaságról, magányosságról szól. Tempója lassú.

Árva vagyok, a jó Isten is látja,
árvaságom minden madár siratja,
örüljek-e, búsuljak-e, búsuljak-e, nem tudom,
lesz-e nékem még valaha vígnapom.

Hogy ki tudnám panaszkodni magamat,
ha volna, ki meghallgassa a szavamat.
Minden búmat, bánatimat, bánatima kisírnám,
hejj, csak az fáj, hogy nem szeretsz igazán.

Nem tudja azt senki csak a jó Isten,
milyen bánat nyomja az én bús szívem.
Ha ki jönne, tenger lenne, tenger lenne belőle,
elborítná a világot örökre.

Csárdás: Villás farkú fecske...

A második ének tempója már gyorsabb, amit feszes tempó jellemez, két versszakból áll. Témáját tekintve csalódottság, a szerelem elmúlásáról szól.

Villás farkú fecske, fel szállott a levegőbe,
nem láttad-e a régi babámat az este?
Láttam bíz én az inaktelki selyem réten,
a kesely lábú lovát, legeltette kötő féken.

Mikor hozzád jártam, babám mindig álmos voltál,
szóltam hozzád, de te mindig elaludtál.

Már ezután kialúhatod magadat,
mert nem ölelem által a vékony karcsú derekadat.

Lassú csárdás: Ha meguntál édesanyám...

A harmadik ének egy lassú csárdás, ami oktávugrással kezdődik, mely kitűnik a többi dal közül. Mindez különlegessé teszi az éneket. Dallamvonala ereszkedő, ezáltal egy régi stílusú dalról beszélünk. Témáját tekintve megjelenik benne a régi hagyományos paraszti élet házasodási szokása, amikor is nem ahhoz adták a lányokat, akikbe ők beleszerettek, hanem ahhoz, akit a szülők kiválasztottak, hiszen meghatározó volt a rang és a vagyon. A lemondás, a beletörődés érzése határozza meg a dal tempóját is. A második versszakban a megcsalásról is szó esik, hiszen egy kapcsolatnak nem csak akkor lehet vége, ha a szülők elválasztják őket.

Ha meguntál édesanyám, édesanyám tartani,
Vigyél engem a vásárba eladni.
Adjál oda a legelső kérőmnek,
Mért nem adtál az első szeretőmnek.
Adjál oda a legelső kérőmnek,
Ha nem adtál az első szeretőmnek.

Azt gondolod régi babám, régi babám megcsaltál,
Pedig engem meg se szomorítottál.
Megcsaltad te régi babám magadat,
Mért nem találsz nálamnál igazabbat
Megcsaltad te régi babám magadat,
Kivel cserélted fel a galambodat.

Friss csárdás: Hervad az a rózsza

Az utolsó éneknek a tempója már friss. Alacsony szótagszáma révén rövidebbnek tűnik, de úgy érezzük, hogy gyorsabb, hiszen hamarabb vége lesz. Ez az ének azt sugallja, hogy a mindenkinek meg van a párja, előbb vagy utóbb rá talál a boldogság.

Hervad az a rózsá, kinek töve nincsen,
hervad az a barna kislány kinek szeretője nincsen.
Hervad az a piros barna kislány kinek szeretője nincsen.

Széna van az ólban a szénatartóban,
megcsókollak édes rózsám, sejj a pitvar ajtóban.

A negatív irányból a pozitív irány felé haladunk. Sok mindenen megy keresztül egy ember, de a végén minden jóra fordul, mint ahogy az ének végén is történt.